

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Stanciu Vasile și de către avocatul Zadorojnii Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 18 ianuarie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Stanciu Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx;

Tamazlîcari Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxx, str. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.07.2016 – 18.01.2017 (prima instanță);
2. 27.03.2017 – 19.09.2017 (instanța de apel);
3. 08.11.2017 – 20.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 18 ianuarie 2017, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală:

- Stanciu Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani 4 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis;

- Tamazlîcari Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa numită prin prezenta sentință s-a inclus parțial pedeapsa rămasă neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei

Dondușeni din 30 mai 2016, fiind stabilită lui Tamazlîcari Andrei pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

2.1. Stanciu Vasile la 20.12.2015, la ora 22:17 min, aflându-se în or. Hîncești pe str. Chișinăului, urmărind realizarea unui plan criminal prestabilit, manifestând un comportament agresiv și violent, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Tamazlîcari Andrei și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altor persoane, fiind mascat cu o cagulă pe față, a pătruns în magazinul stației de alimentare cu combustibil „Lukoil”, situată la marginea traseului Hîncești - Chișinău, unde amenințându-i cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei pe operatorii Mereuță Iurie și Stratu Grigore, care au fost intimidați în același timp de Tamazlîcari Andrei cu un pistol cu care le-a aplicat câte o lovitură în cap, cauzându-i lui Stratu Grigore dureri fizice și lui Mereuță Iurie, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 395-D din 24.12.2016, plagă contuză a regiunii occipitale a capului și traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare, după care fiind constrânși psihologic, operatorii Mereuță Iurie și Stratu Grigore s-au supus cerințelor ilegale ale făptuitorilor, care în mod deschis au sustras suma de 2519 lei, pricinuind victimelor un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile inculpatului Stanciu Vasile au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, deghizată sau travestită, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2.2. Tamazlîcari Andrei la 20.12.2015, la ora 22.17 min, aflându-se în or. Hîncești pe str. Chișinăului, urmărind realizarea unui plan criminal prestabilit, manifestând un comportament agresiv și violent, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Stanciu Vasile și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altor persoane, fiind mascat cu o cagulă pe față, a pătruns în magazinul stației de alimentare cu combustibil „Lukoil”, situată la marginea traseului Hîncești-Chișinău, unde, deținând asupra sa un pistol de model neidentificat, a amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, pe operatorii Mereuță Iurie și Stratu Grigore, care au fost intimidați la vederea armei, fiindu-le aplicate acestora câte o lovitură în cap cu pistolul, prin ce s-a cauzat lui Stratu Grigore dureri fizice, iar lui Mereuță Iurie, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 395-D din 24.12.2015,

plagă contuză a regiunii occipitale a capului și traumă cranio-cerebrală cu comoție cerebrală, ce se califică ca vătămări corporale ușoare, după care operatorii Mereuță Iurie și Stratu Grigore fiind constrânși psihologic, aceștia s-au supus cerințelor ilegale ale făptuitorilor, iar ultimii, în mod deschis, au sustras suma de 2519 lei, astfel cauzând victimelor un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile inculpatului Tamazlîcari Andrei au fost încadrate de prima instanță în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două sau mai multe persoane, de o persoană mascată, deghizată sau travestită, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Dogotari Ian și avocatul Bătrîncea Ion în numele inculpatului Stanciu Vasile, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Stanciu Vasile să-i fie stabilită o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sub formă de 5 ani închisoare, prin aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal și cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În motivarea apelului s-a invocat că:

- ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și contribuirea activă a participantului la descoperirea unei infracțiuni săvârșite în grup, s-a autodenunțat, a recunoscut integral fapta săvârșită, a participat la toate acțiunile de urmărire penală, vârsta inculpatului, căința activă, caracterizarea pozitivă, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, prin aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal.

3.2. Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu stabilirea în privința inculpatului Tamazlîcari Andrei a unei pedepsei mai blânde.

În motivarea apelului s-a invocat că:

- prima instanță corect a stabilit limitele minime și maxime a pedepsei prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 188 alin. (2) Cod penal, care în speță constituie 5 ani 4 luni și 6 ani 8 luni respectiv. Instanța i-a stabilit lui Stanciu Vasile pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 5 ani 4 luni, iar lui

Tamazlîcari Andrei pentru aceeași faptă i-a stabilit un termen mai mare - 6 (șase) ani. Instanța nu a motivat aceasta diferențiere, or la inculpați coincid toate capetele acuzării, au avut un comportament similar, etc. Astfel s-a încălcat principiul egalității;

- nu este prezentă circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, respectiv inculpatul Tamazlîcari Andrei nu poate fi considerat condamnat anterior, sau infracțiunea similară sau alte fapte pentru care persoana a fost condamnată anterior nu pot avea relevanță pentru cauză, deoarece fapta pentru care se pedepsește Tamazlîcari Andrei, a fost comisă potrivit actului de învinuire pe 20.12.2015, iar condamnarea prin sentința Judecătoria Dondușeni din 30.05.2016 a devenit definitivă tocmai la 15.06.2016. Deci, infracțiunea săvârșită la 20.12.2015 a fost comisă de către Tamazlîcari Andrei înainte de a fi condamnat definitiv. Ca urmare, instanța de fond (judecătoria Hîncești) corect a aplicat art. 84 Cod penal (pentru concursul de infracțiuni), și nu art. 85 (pentru cumul de sentințe), întrucât această infracțiune a fost săvârșită înainte de pronunțarea sentinței de Judecătoria Dondușeni;

- prima instanță a încălcat principiul non bis in idem garantat de art. 7 Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO, conform căruia nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă;

- agravanta „săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate”, la fel nu poate fi considerată aplicabilă în speță, or această circumstanță (starea de ebrietate fiziologică) nu a fost constatată prin probe, nu a fost precizată ce fel de stare se are în vedere, iar din altă parte, instanța nici nu a analizat relevanța stării de ebrietate în coraport cu caracterul infracțiunii;

- prima instanță nu a luat în considerare multiplele circumstanțe ale cauzei care atenuează răspunderea, și anume, că Tamazlîcari Andrei se caracterizează pozitiv, are la întreținere soția însărcinată, a restituit părții vătămate 1/3 din suma sustrasă (partea care îi revine);

- în speță sunt întrunite toate condițiile pentru numirea lui Tamazlîcari Andrei a unei pedepse mai blânde - sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pe termen de 5 ani 4 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocații Dogotari Ian și de către Bătrîncea Ion în numele inculpatului Stanciu Vasile, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința acestuia.

Prin aceeași decizie, a fost admis parțial, din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, apelul declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei, casată sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei definitive și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a stabilit lui Tamazlîcari Andrei, conform

prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești din 18 ianuarie 2017, cu pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Dondușeni din 30 mai 2016, fiind numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că pe lângă faptul că inculpații Stanciu Vasile și Tamazlîcari Andrei au recunoscut săvârșirea infracțiunii imputate și au solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, vina acestora se dovedește și prin probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată.

La fel, instanța de apel a reținut că la adoptarea sentinței prima instanță a apreciat corect probele prezentate de către acuzare, și față de inculpați corect a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță la numirea felului și măsurii de pedeapsă, a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, de faptul că și-au recunoscut integral vina și s-au căit sincer de cele săvârșite, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de personalitatea infractorilor, că inculpatul Tamazlîcari Andrei nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, anterior a mai fost tras la răspundere penală, Stanciu Vasile este pentru prima dată pe banca acuzaților, inculpații la locul de trai se caracterizează pozitiv. Circumstanțe agravante - n-au fost stabilite.

Mai mult, instanța de apel a atestat că în speță nu s-au constatat circumstanțe excepționale prevăzute la articolul 79 Cod penal, or, în spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe, ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea inculpaților Stanciu Vasile și Tamazlîcari Andrei, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității acestora n-au fost constatate.

În acest context, instanța de apel a indicat că cele invocate în apelurile avocaților Zadorojnîi Andrei, Dogotari Ian și Bătrîncea Ion, reprezintă împrejurări obișnuite și sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale și astfel nu poate fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege, conform art. 79 alin. (1) Cod penal.

Subsidiar, s-a specificat că argumentele avocaților precum că, inculpații se caracterizează pozitiv, au conlucrat cu organul de urmărire penală, se căiesc sincer, ș.a. nu se acceptă, or prima instanță în sentință a ținut cont de toate aceste împrejurări și corect a stabilit pedepse care sunt echitabile.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei definitive în privința lui Tamazlîcari Andrei, pentru concurs de infracțiuni,

conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, n-a ținut cont de faptul că, aplicând pedeapsa definitivă prin sentință atacată, metoda aplicării pedepsei definitive în cazul concursului de infracțiuni, era cea prevăzută de art. 84 alin. (1) Cod penal, însă a aplicat metoda cumulului de sentințe prevăzută de art. 85 Cod penal: la pedeapsa numită prin sentință s-a inclus parțial, pedeapsa rămasă neexecutată numită prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 30 mai 2016, pe când, în acest caz, se aplică metoda prevăzută de art. 84 alin. (1) Cod penal, or, în art. 84 alin. (4), este direct indicat că, *„în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, pedeapsa definitivă se stabilește conform prevederilor art. 84 alin. (1-3) Cod penal”*.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță trebuia să aplice metoda cumulării parțiale a pedepsei numite prin această sentință cu pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 30 mai 2016 și, în acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe, la caz, în baza sentinței Judecătoriei Dondușeni din 30 mai 2016.

De asemenea, instanța de apel a considerat că sunt nefondate motivele invocate în apelul avocatului Zadorojnîi Andrei, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Tamazlîcari Andrei în coraport cu pedeapsa aplicată lui Stanciu Vasile.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Stanciu Vasile, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei lui Stanciu Vasile, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Stanciu Vasile să-i fie stabilită o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sub formă de 5 ani închisoare, potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării acestei pedepse în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 1 an.

În argumentarea recursului se invocă că:

- hotărârile pronunțate de primele două instanțe sunt nefondate în partea individualizării pedepsei;

- de către instanța de apel urma a fi luată în considerare ca circumstanță atenuantă și faptul că inculpatul Stanciu Vasile se căiește sincer de fapta comisă;

- în legătură cu circumstanțele excepționale ale cauzei, cum ar fi faptul că inculpatul Stanciu Vasile a fost anume cel care s-a autodenunțat, a recunoscut integral fapta săvârșită, a participat activ la toate acțiunile de urmărire penală, aceste acțiuni din partea lui Stanciu Vasile au contribuit esențial la elucidarea și stabilirea tuturor circumstanțelor care au importanță pentru justa și rapida soluționare a cauzei, pentru stabilirea celorlalți coparticipanți la săvârșirea infracțiunii, pentru depistarea și ridicarea corpurilor delictive, prin urmare în privința

acestui instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal;

- inițiativa pentru comiterea infracțiunii respective îi aparține inculpatului Tamazlîcari Andrei, deoarece el a insistat la comiterea infracțiunii atrăgându-i și pe Stanciu Vasile și o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunctă;

- în instanța de apel apărarea a anexat recipisele prin care se confirmă că Stanciu Vasile a achitat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, iar acestea nu au careva pretenții față de ultimul și solicită ca acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate. Acest lucru încă odată demonstrează atitudinea pozitivă a inculpatului față de urmările și consecințele infracțiunii, servind drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanța de apel nici nu s-a expus vis-a-vis de aceste probe, care nu au fost cercetate în instanța de apel, lucru care a afectat grav soluția pe această cauză în legătură cu individualizarea pedepsei în privința lui Stanciu Vasile;

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

6.2. Avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia, și a sentinței primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Tamazlîcari Andrei să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând în argumentare că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, dispozitivul este expus neclar;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- instanța de apel a admis parțial apelul declarat în interesele lui Tamazlîcari Andrei, a casat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei definitive în privința lui Tamazlîcari Andrei, a dispus pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, însă efectiv a copiat dispoziția sentinței. În privința lui Tamazlîcari Andrei pedeapsa nu s-a schimbat, termenul nu s-a micșorat, tipul penitenciarului nu s-a modificat;

- instanța de apel urma să ușureze situația lui Tamazlîcari Andrei, ceea ce nu s-a efectuat.

7. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, motivând că instanțele și-au argumentat suficient soluția în sensul pedepsei stabilite inculpaților, au ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală,

influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiilor acestora, în final stabilindu-le o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează că recurenții, drept temeiuri pentru declararea recursului au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurenți în susținerea acestora nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Dogotari Ian în numele lui Stanciu Vasile:

În privința motivelor invocate de recurent ce cad sub incidența temeiului de recurs neindicat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, și anume că: *„instanța de apel nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei, că inculpatul Stanciu Vasile s-a căit sincer de fapta comisă, a recunoscut vinovăția, s-a autodenunțat de bună voie, a participat la toate acțiunile de urmărire penale, astfel în privința acestuia era posibilă aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal”*, Colegiul penal atestă că reprezintă opinia subiectivă a recurentului, or circumstanțele menționate au fost luate în considerare

de instanțele de judecată la adoptarea soluției în speță în partea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Stanciu Vasile, în coraport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute în art. 75 Cod penal, care a fost stabilită în aceste condiții la limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, redusă cu o treime în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa minimă și echitabilă de 5 ani 4 luni închisoare, iar circumstanțe excepționale de aplicare a unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă, conform art. 79 alin. (1) Cod penal, corect nu au fost reținute de instanțele de judecată inferioare în speță, or circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea acestor prevederi nu s-au identificat, poziție ce e susținută pe deplin și de instanța de recurs ordinar. Mai mult, la acest aspect se indică că aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) reprezintă un drept descriționar al instanței de judecată, care poate dar nu e obligată să aplice o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă în dependență de circumstanțele fiecărei cauze în parte.

La fel, ce ține de argumentul recurentului că *„inițiativa pentru comiterea infracțiunii respective îi aparține inculpatului Tamazlîcari Andrei, deoarece el a insistat la comiterea infracțiunii atragându-l și pe Stanciu Vasile și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunctă”*, Colegiul penal consideră că nu poate fi acceptat, or din materialele cauzei rezultă cert că această circumstanță a fost luată în considerare de către instanțele de judecată, fiindu-i stabilită inculpatului Stanciu Vasile o pedeapsă de 5 ani 4 luni, mai blândă decât cea stabilită inculpatului Tamazlîcari Andrei.

Totodată, în privința criticii recurentului că *„în instanța de apel apărarea a anexat recipisele prin care se confirmă că Stanciu Vasile a achitat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, iar acestea nu au careva pretenții față de ultimul și solicită ca acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate. Acest lucru încă odată demonstrează atitudinea pozitivă a inculpatului față de urmările și consecințele infracțiunii, servind drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal, iar instanța de apel nici nu s-a expus vis-a-vis de aceste probe care nu au fost cercetate în instanța de apel, lucru care a afectat grav soluția pe această cauză în legătură cu individualizarea pedepsei în privința lui Stanciu Vasile”* Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate, or această omisiune admisă de instanța de apel nu afectează corectitudinea sau legalitatea soluției adoptate de instanța de apel în privința inculpatului Stanciu Vasile, în condițiile în care faptul restituirii prejudiciului cauzat prin infracțiune, constituie o circumstanță atenuantă obișnuită, prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. e) Cod penal, și nu este o circumstanță excepțională. Astfel, luând în considerare că în speță s-a ținut cont de circumstanțele atenuate reținute de instanțele de judecată în privința inculpatului Stanciu Vasile și i-a fost redusă pedeapsa la limita minimă a sancțiunii

prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, redusă cu o treime conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, adăugarea acestei circumstanțe atenuante invocate în recurs, nu poate schimba soluția instanțelor de judecată în speța dată, reieșind și din pericolul social al infracțiunii de tâlhărie comise în grup de persoane, pe timp de noapte.

Ce ține de argumentul recurentului, ce cade sub incedența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, Colegiul penal conchide că este invocat declarativ, or prezenta cauză penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare în căile de atac nu pot fi invocate motive ce țin de situația de fapt reținută de instanțele de judecată ierarhic inferioare, iar hotărârile judecătorești pot fi contestate doar în partea individualizării pedepse stabilite, sau a erorilor procesuale admise.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei:

Ce ține de temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii atacate, dispozitivul este expus neclar*”, precum și motivele invocate la acest temei, că „*instanța de apel a admis parțial apelul declarat în interesele lui Tamazlîcari Andrei, a casat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei definitive în privința lui Tamazlîcari Andrei, a dispus pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, însă efectiv a copiat dispoziția sentinței. În privința lui Tamazlîcari Andrei pedeapsa nu s-a schimbat, termenul nu s-a micșorat, tipul penitenciarului nu s-a modificat; instanța de apel urma să ușureze situația lui Tamazlîcari Andrei, ceea ce nu s-a efectuat*”, Colegiul penal constată că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs ordinar, din motivele că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelurile declarate anume cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Tamazlîcari Andrei, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, or aceasta în temeiul la art. 409 alin. (2) Cod penal, a corectat eroarea de drept admisă de prima instanță la aplicarea pedepsei definitive inculpatului Tamazlîcari Andrei reieșind din text - conform art. 85 Cod penal, nu în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, după cum era corect în condițiile speței, fără a fi agravată situația inculpatului Tamazlîcari Andrei, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, din care considerent instanța de recurs ordinar acceptă și menține decizia instanței de apel care este legală și întemeiată.

Colegiul penal constată că prima instanță în sentință a indicat greșit ca circumstanțe agravante că inculpatul Tamazlîcari Andrei a fost anterior condamnat și că se afla în stare de ebrietate (f.d. 25, vol. II), ce nu este incriminat prin Rechizitoriu inculpatului Tamazlîcari Andrei (f.d. 216, vol. I), iar instanța de apel nu a motivat aceste erori a primei instanțe în decizia atacată în prezent. Totodată, Colegiul penal consideră, că aceste erori a instanțelor la individualizarea pedepsei inculpatului Tamazlîcari Andrei, nu pot duce la aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Tamazlîcari Andrei, reieșind din rolul lui la comiterea infracțiunii – Tamazlîcari Andrei fiind organizator și autor activ, de pericolul social al acțiunilor sale, comise noaptea, în grup de persoane, cu folosirea măștii și cu pistol. Astfel, pedeapsa – 6 ani închisoare, aplicată inculpatului Tamazlîcari Andrei în speța dată se consideră echitabilă, în limitele Legii penale, chiar și fiind excluse circumstanțele agravante indicate greșit în sentință.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recursuri care ar fi afectat decizia atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Dogotari Ian în numele inculpatului Stanciu Vasile și de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Tamazlîcari Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Stanciu Vasile Xxxxx, Tamazlîcari Andrei Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin